

Israel-Palæstina-fred er ikke et spil – lær, hvordan dialog fungerer

Billede: William Burns

Ikke korrekturlæst

10. maj 2024. I går tog CIA-direktør William Burns til Israel for at mødes med premierminister Benjamin Netanyahu og nogle af hans medarbejdere. Burns havde tilbragt flere dage i Kairo, hvor han gjorde sit bedste for at få Hamas og Israel til at indgå en aftale om frigivelse af gidsler og en våbenhvile. Han havde brug for at få Hamas til at droppe deres krav om en "permanent våbenhvile" og i stedet acceptere USA's forsikringer, eller måske bare antydninger, om, at en "langvarig ro" på sigt kunne indarbejdes i den "permanente våbenhvile". Med det i hånden tog han i går til Israel for at overbevise dem om, at Hamas måske havde indtryk af, at en "varig ro" ville overgå til en "permanent fred", men bare rolig, både USA og Israel ved, at løfter er til for at blive brudt, og at en ny krig kan blive erklæret på et øjeblik.

Burns' salgstale, som blev rapporteret af Israels Channel 12 News, er lærerig. Han forklarede, at selv om aftalen indebærer en afslutning på krigen, så er dagens fred blot morgendagens nye krig. Hans sprog var, at Israel ikke skulle betragte "krigens afslutning" som et "punktum", men snarere som et "komma". Og efter kommaet kunne scenariet for en alliance mellem Israel og Saudi-Arabien overtage regionen. Det er underforstået, at indledningen af nye fjendtligheder vil være rettet mod Iran og den islamiske shiamuslimske verden – et klassisk britisk imperialistisk spil. Hvis Channel 12's rapport er korrekt, solgte Burns ikke kun Hamas en falsk udsigt til fred, baseret på en tilgang med "stol på os, I har

virkelig ikke noget andet valg”, men han solgte også Israel en fremtid med permanente fjendtligheder. Det eneste, Netanyahus bande skulle gøre, var formentlig at sætte en dæmper på drabene længe nok til at få Biden igennem valget i november. Hvem kunne vide, at det at behandle Israel som en stedfortræder i årtier i en region, der ikke har fået tilstrækkelige fysisk-økonomiske udviklingsprojekter, ville gøre ens hjælpestyrker til utilregnelige psykopater?

Hustling-metoden, hvor man kunstigt og midlertidigt forsøger at sammenføje sådanne konkurrerende interesser, gik i vasken i dag, da begge sider forlod Kairo-forhandlingerne med uforrettet sag. Findes der en bedre metode til at håndtere så tilsyneladende uløselige og modsatrettede interesser?

Midt i de stigende trusler fra Vesten om en direkte konfrontation med Rusland gjorde den nyindsatte præsident Vladimir Putin det klart, at hvis de er nødt til at udslette vestlige militære systemer, vil de gøre det, men han nægter at konkludere, at nutidens hyldede fjende ikke har nogen sjæl og ingen egne legitime interesser. Ruslands autoritative TASS offentliggjorde i dag, på dagen for Ruslands fejring af sejren over nazisterne i Europa, den specifikke analyse af Putins tiltrædelsestale den 7. maj i et interview med Helga-Zepp LaRouche, lederen af Schiller Instituttet, med princippet om Den Westfalske Fred. Den lød bl.a:

“Den russiske præsident Vladimir Putins indsættelsestale fremkaldte nøgleprincippet i Den Westfalske Fred fra 1648, som opfordrede lande til at respektere hinandens interesser, udtalte Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, i et interview. “Det er af eksistentiel betydning, at præsident Putin i sin indsættelsestale gentog sin åbenhed over for at føre en dialog med Vesten på lige fod og med respekt for hinandens interesser,” sagde hun.... Putins tale “fremkalder ånden fra Den Westfalske Fred, som opstod, da krigsparterne i Trediveårskrigen indså, at hvis krigen fortsatte, ville der ikke være nogen i live til at nyde

sejren”, sagde analytikeren. “Hovedprincippet i Den Westfalske Fred var erkendelsen af, at man for at få fred er nødt til at respektere den andens interesser,” fortsætter hun...

“I sin tale signalerede statsoverhovedet, at Moskva er klar til en dialog om sikkerhed og strategisk stabilitet, hvis partnerne er enige om at føre samtaler “ikke ud fra en styrkeposition, uden arrogance, praleri eller en følelse af overlegenhed, men på lige fod og med respekt for hinandens interesser”.”

Metoden er ikke afhængig af, at man lader som om, der ikke er nogen reelle problemer med ens modstander. Men evnen til at genkende den mest grimme, egoistiske, patetiske og nedværdigende adfærd og alligevel vide, at man har at gøre med en af Guds skabninger eller en kultur, der har haft smukke øjeblikke nok til at overleve, er en afgørende kvalitet for lederskab.

TASS nøjedes ikke med at “droppe et navn” i dækningen af Zepp-LaRouche-analysen. Ved at rejse et dybere spørgsmål, Westfalen-princippet, signalerer det en anerkendelse af vigtigheden af værdige dialogpartnere i Vesten – noget, der ikke er uden betydning, når lande måler og overvejer deres mulige veje fremad.

Føj din stemme til dialogen. En fremragende start er den plan, Burns gik glip af, den, der respekterer både Israels og Palæstinas interesser, Oase-planen.

Foto: UNHCR/ J.M Ferré/ September 2013